

EL PUNT DE VISTA ASSEGUADOR

La responsabilitat civil de les societats professionals

Salva Vinyals i Faura

Corredor d'assegurances

Vinyals Corredoria d'Assegurances, SA

19

A ningú li estranya, avui dia, l'existència d'estudis d'arquitectura, de despatxos d'advocats o d'assessories legals en forma de societat anònima o limitada. De fet, és del tot lògic que els professionals que per tradició havien treballat sempre de manera individual uneixin esforços per tal de gaudir dels avantatges que el treball col·lectiu els pot aportar a ells i als clients. Fins i tot, resulta freqüent trobar societats formades per professionals de diferents especialitats, la qual cosa aporta encara més complexitat a l'hora d'analitzar el repartiment de responsabilitats.

Com és habitual, la normativa legal va un pas endarrere de la realitat social i així ha estat en el cas de les societats professionals. El legislador va posar fi a la manca de regulació de les societats professionals amb la publicació al BOE el passat any de la Llei 2/2007 del 15 de març. La nova norma estableix els requisits que regeixen per a societats de nova creació i l'adaptació en un termini màxim d'un any de les societats existents.

Des del punt de vista assegurador, una de les exigències que diferencia a les societats professionals de la resta és la necessitat de cobrir les actuacions professionals que en ella s'hi duen a terme. No solament emparant la responsabilitat dels professionals persones físiques, ja siguin socis o empleats, sinó també la de la societat. Això sí, la llei s'oblida (!) d'establir els capitals a assegurar, el que deixa una incògnita que solament un reglament pot resoldre.

Avui, l'oferta asseguradora permet dotar les societats professionals de cobertures adaptades a les seves necessitats

La nova llei busca una major protecció de l'usuari de serveis professionals i elimina una sèrie de buits legals que, per altra banda, han rebut tractaments asseguradors molt limitats i, a vegades fins i tot mediocres, per mutualitats col·legials que han hagut de donar solucions d'emergència davant la manca de cobertura dels col·legiats. No podem culpar-les d'això, però sí que les podem

culpar de no haver evolucionat i que no s'hagin adaptat al moment present. La realitat és que en alguns col·lectius, el professional, quan ha estat o està assegurat, ho està poc i malament. Afortunadament, avui l'oferta asseguradora permet dotar les societats professionals de cobertures adaptades a les seves necessitats, sumes suficients i costos més reduïts, encara que de moment

hem d'anar a buscar-les al mercat internacional, ja que els asseguradors locals temen encara entrar en aquest segment de negoci.

Solament falta, doncs, que els professionals coneguin que tenen a l'abast noves solucions per protegir el seu patrimoni i el de la seva societat amb uns capitals de cobertura que es corresponen amb la realitat que marquen dia a dia els jutjats. Esperem que aquests canvis en el sistema jurídic i en el sector assegurador signifiquin deixar de veure arquitectes, enginyers, advocats, assessors fiscals, aparelladors, informàtics i tants altres professionals sense cobertura asseguradora o assegurats per sumes irrisòries que no donen protecció als seus clients davant d'un error o omissió professional. ■

